

Solnedgång

Karamellgul och rund är solskivan,
när hon sänker sig ned bakom de karamellblå bergen.
Eller kanske är hon karamellröd,
när hon kastar dagens sista glöd,
över syndmörka jorden,
med alla dess frukter och all dess fruktan,
och alla dess lidelser och allt dess lidande.

*

Varför somnar blommorna,
när solen har gått ned?
Varför vakar människorna i smutsiga fabriker?
Och varför jagar rovdjuren,
när solen har gått ned?
Och varför vaknar alla primitiva drifter?

Narrkåpan lyser

Narrkåpan lyser,
människan fryser,
narrkåpan lyser röd,
människan fryser död,
narrkåpan lyser röd i solen,
människan fryser död i stolen,
narrkåpan lyser röd i solen som glittrar,
människan fryser död i stolen som kvittrar.

*

Finns det någon, som har sett en kvittrande stol,
inte jag, inte jag, inte jag.
Finns det någon, som har sett en glittrande sol,
det har jag, det har jag, det har jag.
Finns det någon, som minns, om den lyste i fjol,
det gör jag, det gör jag, det gör jag.
Finns det någon, som kan låna mig en tia,
inte jag, inte jag, inte jag.

Varmed?

Varmed skall man fylla ut tomheten,
annat än med tomma ord.
Ty det är ju de tomma och meningslösa orden,
som gör det möjligt för oss människor,
att tala med varandra.